

Naša Minka.

9. V Marijinem vrtcu.

»Gospod, kdaj bo pa zopet shod?«

Tako vprašujejo naši mali Marijini častilci. Kako je pa tudi prijetno pri shodu! Koliko lepega povedo dobri gospod kaplan. Potem pa Minka doma pripoveduje zdaj mami, zdaj ateju, zdaj sestrici; kdor ima ravno čas, pa jo mora poslušati.

»Otročički,« so rekli enkrat v šoli gospod kaplan, »če boste prav pridni, bomo pa na obletnico sprejema, na sv. Alojzija dan, nekam šli.«

Koliko veselja, koliko trdnih sklepov, koliko resne volje, da te sklepe tudi izvrše, je rodila ta obljuba v srcih naših otrok! Samo, da bi gospod kaplan ne pozabili! Večkrat jih bo treba opomniti.

»Mama, na Bled bomo šli, pa po vodi se bomo vozili.«

To poročilo je prinesla Minka vsa vesela iz šole.

Popoldne, na dan sv. Alojzija, je odkorakala družbica proti jezeru. Glasno je prepevala mladinske pesmi. V cerkvi so otroci opravili kratko pobožnost, zunaj cerkve je bilo malo zabave, kratka malica, pri kateri so pili neizrečeno dobro »vino«, kakor je vedela Minka povedati. Pijan pa ni bil nihče, zakaj pili so malinovec.

Hitro je minul tisti dan. A v srcih naših otrok živi še danes, zato ker je bil tako lep.

Prišla je zima. Gospod kaplan so spet napravili otrokom malo zabave. Napravili so tombolo. Starši so dali otrokom raznovrstnih dobitkov, nanosili so skupaj nekaj igrač, gospod kaplan so pa kupili nekaj knjižic, pa je šlo.

»Otroci!« so rekli gospod kaplan, potem ko so povedali, kako bodo igrali, »zapomnite si: Igra je igra. Eden bo dobil, drugi pa ne. Ali največji dobiček bo imel tisti, ki bo znal samega sebe premagati, če ne bo nevoščljiv drugim.«

In kdo je bil, ki ni nič dobil? Naša Minka.

Ko bi vi videli, kako ji je šlo na jok! Pa kakšen boj je bil v srcu! Pa je vendar premagala samasebe in šla na svoj dom, v srcu pa je premišljevala gospodove besede.

Koliko veselja napravlja Minki tudi naš »Angelček«.

»Otroci,« pravijo gospod kaplan, »le pridno berite, kar vam »Angelček« donša. Vidite, koliko lepih povestic in pesmic je v njem, pa koliko lepih naukov. Pa kako lepe slike ima! Pa še zadnjo stran pogledjte! Tam so pa uganke. Kdor jih bo prvi uganil, pa naj mi pride povedat.«

»Jaz, jaz, jaz,« se oglasi naenkrat cela družba. Kako si potem belijo mlade glavice. Še v sanjah nimajo miru pred ugankami. Minka je enkrat celo noč prejokala — pa samo v sanjah — ker ni nič ugenila.

To so nekateri lepi dnevi v Marijinem vrtcu. A najlepši so pač tisti, ko najmlajši Marijini častilci kleče pri angelski mizi, da se bližajo svojemu božjemu Prijatelju ...

* * *

Otroci! Naša Minka se danes poslavlja od vas. Nekaj lepih dni iz njenega življenja vam je popisal »Angelček«. Pokazal vam je pa tudi nekaj njenih napak, kajneda.

Ali z božjo, Marijino in mamino pomočjo odpravlja Minka svoje napake in pomanjkljivosti. Boj še ni končan in zmaga še ni dobljena. Kakšen bo pač konec!

Ljubi Bog v nebesih in Marija, naklonita Minki in tudi vam vsem srečen konec, srečno zmago in večno plačilo!

J. E. B o g o m i l.

Rešitev rebusa v št. 11.

Slava Bogu na višavah!

Prav so rešili: Lampič Julij, učenec III. razreda v Kamniku; Rebolj Franc, začasni učitelj na Češnjicah; Šeško Ivan, posestnikov sin, Brdo pri Planini; Grimšič Josip, učenec II. razreda v Preserju pri Ljubljani; Bischof Mimica, Heda in Rudi, učenki in učenec v Ljubljani; Zupančič Marica v Polhovem gradcu; Glavač Jozefa, Gospodarič Angela, Benedičič Mici, Salamon Jozefa, učenke v Radečah pri Zidanem mostu; Hiti Franc, Laň Jožek in Janez, Primožič Pepa, v Novem mestu; Ličan Tončka, Anica in Zorka, Starec Štefanka, Beniger Roza, Tončka in Malka, Huber Zinka, Martinčič Vojka, Šlenc Mimi, Uršič Fani, Batista Dragica, Hreščak Pepca, Hrvatín Nikica, Zidar Štefanka, Gržina Kristina, Valenčič Anica, Kregar Malka, Novak Lojzka, Škrab Pavlina, Šircelj Pepca, učenke samostanske šole v Trnovem; Jeglič Stanko, učenec IV. razreda c. kr.